

ՀՀ ՎԱՐՉԱՎԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻՆ

Հայցվոր՝
«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն»
հասարակական կազմակերպություն
Նախագահ՝ Շուշան Դոյրոյան
ՀՎՀՀ 02568394
ՊԳՎ՝ թիվ 211 171 01863
Հասցե՝ Երևան, Փ. Բուզանդի 1/3, 4-րդ հարկ
Հեռ. 010-56-03-60, e-mail: foi@foi.am

Ներկայացուցիչ՝
Կարեն Մեժլումյան
Արտոնագիր՝ 110
Հասցե՝ Երևան, Մաշտոցի 33/1, 12 տարածք
Հեռախոս՝ 50-18-08, 077-073-073
e-mail: karen-mezhlumyan@mail.ru

Պատասխանողներ՝
ՀՀ ֆինանսների նախարարություն Հասցե՝
Հասցե՝ Երևան 0010, Մելիք-Աղամյան 1

ՀՀ ֆինանսների նախարարության
աշխատակազմի ղեկավար՝
Արմեն Շահնազարյան
Հասցե՝ Երևան 0010, Մելիք-Աղամյան 1

ՀՀ ֆինանսների նախարարության
Լիցենզավորման գործակալության պետ՝
Կարեն Թամազյան
Հասցե՝ Երևան 0010, Մելիք-Աղամյան 1

ՀՀ ֆինանսների նախարարության
Վերահսկողության տեսչության պետ՝
Սոնա Ղարիբյան
Հասցե՝ Երևան 0010, Մելիք-Աղամյան 1

23.07.2012թ.

Հ Ա Յ Ց Ա Դ Ի Մ ՈՒ Մ

Իրավունքի խախտման փաստը ճանաչելու, Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու և տեղեկատվություն տրամադրել պարտադրելու պահանջի մասին

1. Փաստերը որոնց վրա հիմնված է հայցապահանջը.

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» հասարակական կազմակերպությունը (այսուհետ՝ ԻԱԿ) 29.05.2012թ-ին թիվ 173-ի 3 և 4 համարի գրություններով հետևյալ բովանդակությամբ Տեղեկատվություն ստանալու հարցումներ են ուղարկվել ՀՀ ֆինանսների նախարարության Լիցենզավորման գործակալության պետ՝ Կարեն Թամազյանին և Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության պետ՝ Սոնա Ղարիբյանին.

«Տեղեկատվություն ստանալու հարցում

Հարգելի պարոն Մարտիրոսյան,

Ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 27 և 27.1 հոդվածների և «Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթներով՝ խնդրում ենք տրամադրել հետևյալ տեղեկությունները:

1. Ստացել են արդյոք պարզեատրումներ (պարզեավճարներ, նվերներ) Լիցենզավորման գործակալության (Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության) աշխատակիցները 2011թ.-ին:

2. Եթե այո, ապա ովքե՞ր են պարզեատրվել (ըստ հաստիքների) եւ ինչքա՞ն գումարով (ի՞նչ նվերով):

3. Որքա՞ն է կազմել «Բնապահպանական ծրագրերի իրականացման գրասենյակ» ՊՀ-ի աշխատակիցների ստացած դրամական պարզեատրումների ընդհանուր գումարը,

4. Որքա՞ն է կազմել «Բնապահպանական ծրագրերի իրականացման գրասենյակ» ՊՀ-ի աշխատակիցների ստացած նվերներից յուրաքանչյուրի արժեքը եւ նվերների արժեքների ընդհանուր գումարը:

«Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցմանը պատասխան տրվում է այն ստանալուց հետո 5-օրյա ժամկետում: Ուստի, խնդրում ենք տեղեկություն ստանալու հարցումին պատասխանել օրենքով սահմանված ժամկետներում:

Նշված հարցումներով առաջադրված հարցերի մի մասին պատասխան է տրվել պատասխանողի 15.06.2012թ. N1.1/1.5/7975-12 գրությամբ:

Նշված փաստերը հաստատվում են 29.05.2012թ. թիվ 173-ի 3 և 4 հարցումների և 15.06.2012թ. N1.1/1.5/7975-12 պատասխանի օրինակներով:

Աաջին հարցումների թերի պատասխանը ստանալուց հետո 23.06.2012թ. թիվ 174-ի 8 և 9 հարցումներով ԻԱԿ-ը կրկին դիմել է հետևյալ հարցումներով «2012թ.-ի մայիսի 29-ին Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնը տեղեկություն ստանալու գրավոր հարցմամբ դիմել էր Ձեզ՝ խնդրելով տրամադրել հետևյալ տեղեկությունները.

1. Ստացել են արդյոք պարզեատրումներ (պարզեավճարներ, նվերներ) Լիցենզավորման գործակալության (Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության) աշխատակիցները 2011թ.-ին:

2. Եթե այո, ապա ովքե՞ր են պարզեատրվել (ըստ հաստիքների) եւ ինչքա՞ն գումարով (ի՞նչ նվերով):

3. Որքա՞ն է կազմել Լիցենզավորման գործակալության (Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության) աշխատակիցների ստացած դրամական պարզեատրումների ընդհանուր գումարը,

4. Որքա՞ն է կազմել Լիցենզավորման գործակալության (Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության) աշխատակիցների ստացած նվերներից յուրաքանչյուրի արժեքը եւ նվերների արժեքների ընդհանուր գումարը:

Սակայն, Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնը ստացել է թերի պատասխան, քանի որ չեն տրամադրվել Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոնի խնդրած՝ Լիցենզավորման գործակալության (Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության)՝ պարզեատրում ստացած աշխատակիցների եւ յուրաքանչյուրի ստացած դրամական պարզեատրումների չափի մասին տեղեկությունները (2-րդ հարցի պատասխանը):

Նշենք, որ ԻԱԿ-ը խնդրել է պարզեատրում ստացած աշխատակիցների մասին տեղեկություն ըստ հաստիքների, այսինքն, ոչ անվանական: Բացի այդ, ՀՀ Քաղաքացիական ծառայության խորհրդի գրության համաձայն՝ քաղաքացիական ծառայողների ստացած պարզեատրումների արժեքի մասին տեղեկատվության տրամադրման սահմանափակումներ չկան: Վերոնշյալ 2 պայմանների համակցությունը ցույց է տալիս, որ խնդրվող տեղեկությունը չի վերաբերում անհատական քաղաքացիական ծառայողի անձնական կյանքի անձեռնմխելիությանը:

Ուստի, ղեկավարվելով ՀՀ Սահմանադրության 27 և 27.1 հոդվածների և «Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթներով՝ եւս մեկ անգամ խնդրում ենք տրամադրել բաց թողնված վերոնշյալ տեղեկությունները:

Կից ներկայացնում են ՀՀ Քաղաքացիական ծառայության խորհրդի գրության պատճենը»:

Նշված հարցմանն ի պատասխան ստացվել է պատասխանողի 03.07.2012թ. թիվ 1.1/1.5/8876-12 գրությունը, որով հղում կատարելով ՀՀ աշխատանքային օրենսգրքի 7-րդ հոդվածի 7-րդ մասին, 134 և 136 հոդվածներին, «Քաղաքացիական ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասին ու 2-րդ հոդվածի 11-րդ կետին, «Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետին, մերժվել է հարցումների 2-րդ կետով նախատեսված տեղեկատվության տրամադրումը, այն պատճառաբանությամբ, որ դա աշխատողի անձնական տվյալի վերաբերյալ տեղեկատվություն է:

Նշված փաստերը հաստատվում են 23.06.2012թ. հարցումներով ու 03.07.2012թ. պատասխանով:

ՀՀ քաղաքացիական ծառայության խորհուրդի աշխատակազմի ղեկավարի 13.06.2012թ. գրության համաձայն, ուղղված ԻԱԿ նախագահ Շուշան Դոյրոյանին՝ ՀՀ քաղաքացիական ծառայության խորհրդի նախագահի հանձնարարությամբ հայտնում են, որ քաղաքացիական ծառայողների պարզատրումների բնույթի, չափի, արժեքի վերաբերյալ տեղեկատվության տրամադրման սահմանափակումներ քաղաքացիական ծառայության մասին ՀՀ օրենսդրությամբ նախատեսված չէ:

Նշված փաստը հաստատվում է ՀՀ քաղաքացիական ծառայության խորհուրդի աշխատակազմի ղեկավարի 13.06.2012թ. գրությամբ:

2. Հայցապահանջի իրավական հիմնավորումը

ՀՀ Սահմանադրության՝

- 27 հոդվածի 2-րդ պարբերության համաձայն. «Յուրաքանչյուր ոք ունի խոսքի ազատության իրավունք, ներառյալ տեղեկություններ և գաղափարներ փնտրելու, ստանալու, տարածելու ազատությունը, տեղեկատվության ցանկացած միջոցով՝ անկախ պետական սահմաններից»:

- 27.1 հոդվածի համաձայն. «Յուրաքանչյուր ոք ունի իր անձնական կամ հասարակական շահերի պաշտպանության նկատառումներով իրավասու պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններին և պաշտոնատար անձանց դիմումներ կամ առաջարկություններ ներկայացնելու և ողջամիտ ժամկետում պատշաճ պատասխան ստանալու իրավունք»:

Սահմանադրությամբ երաշխավորված վերը նշված իրավունքներն առարկայանում են նաև «Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքում, որի՝

- 1-ին հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն. «Սույն օրենքի գործողությունը տարածվում է ... հանրային նշանակության կազմակերպությունների և դրանց պաշտոնատար անձանց վրա»,

- 3 հոդվածի համաձայն՝ տեղեկատվություն տնօրինող են՝ տեղեկություններ ունեցող ... պետական հիմնարկներ ... և դրանց պաշտոնատար անձինք,

- 6 հոդվածի 1-ին մասի համաձայն. «Յուրաքանչյուր անձ իրավունք ունի ծանոթանալու իր փնտրած տեղեկությանը (կամ) դա ստանալու նպատակով օրենքով սահմանված կարգով հարցմամբ դիմելու տեղեկատվություն տնօրինողին և ստանալու այդ տեղեկությունը»:

- 9 հոդվածի 7-րդ մասի 1-ին և 2-րդ կետերի համաձայն՝ հայցվող տեղեկատվությունը պետք է տրամադրվեր 5-օրյա ժամկետում, իսկ 3-րդ կետի համաձայն՝ եթե գրավոր

հարցման մեջ նշված տեղեկությունը տրամադրելու համար անհրաժեշտ է կատարել լրացուցիչ աշխատանք, ապա այդ տեղեկությունը դիմողին է տրվում դիմումն ստանալուց հետո՝ 30-օրյա ժամկետում, որի մասին հարցումն ստանալուց հետո՝ 5-օրյա ժամկետում, գրավոր տեղեկացվում է դիմողին՝ նշելով հետաձգման պատճառները և տեղեկությունը տրամադրելու վերջնական ժամկետը:

Ինչպես տեսնում ենք պատասխանողը տեղեկատվություն տնօրինող է, սակայն ի խախտումն Սահմանադրությամբ ու օրենքներով երաշխավորված հայցվորի իրավունքների ու պատասխանողի պարտականության, չի տրամադրել 29.05.2012թ. և 23.06.2012թ. հարցումների 2 կետերով պահանջվող տեղեկատվությունն այն մասին, թե՛ աշխատակիցներից ովքե՞ր են պարգևատրվել (ըստ հաստիքների) եւ ինչքա՞ն գումարով (ի՞նչ նվերով):

ՀՀ աշխատանքային օրենսգրքի 7-րդ հոդվածի 7-րդ մասին, 134 և 136 հոդվածներին, «Քաղաքացիական ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասին ու 2-րդ հոդվածի 11-րդ կետին, «Տեղեկատվության ազատության մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետին հղում կատարելով 03.07.2012թ. գրությամբ տեղեկատվության տրամադրման մերժումը ևս անհիմն է, քանի որ տեղեկատվությունը պահանջվել է ըստ աշխատողների հաստիքների, այլ ոչ թե՛ անուն ազգանունների, բացի այդ, աշխատողին տրամադրված պարգևը կամ պարգևավճարի չափը ո՛չ ՀՀ աշխատանքային օրենսգրքի 131 հոդվածի 1-ին մասով սահմանված՝ աշխատանքային հարաբերությունների հետ կապված և որոշակի աշխատողին վերաբերող՝ գործատուին անհրաժեշտ տեղեկություններ են (աշխատողի անձնական տվյալ) և ո՛չ էլ 199 հոդվածով սահմանված՝ աշխատողի աշխատավարձի և աշխատանքի այլ պայմանների վերաբերյալ տվյալներ է:

Այս հարցին անդրադարձել է նաև ՀՀ վարչական վերաքննիչ դատարանը, իր 07.11.2011թ. թիվ ՎԴ/0480/05/10 որոշմամբ, որի հիմնավորումները ՀՀ դատական օրենսգրքի 15 հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն վկայակոչում ենք որպես իրավական փաստարկ: Նշված դատական ակտով վերաքննիչ դատարանը որոշել է. «*Վերաքննիչ բողոքը բավարարել մասնակիորեն՝ Հայաստանի Հանրապետության վարչական դատարանի 2011 թվականի հունիսի 22-ի թիվ ՎԴ/0480/05/10 վարչական գործով կայացրած վճիռը բեկանել և փոփոխել, կայացնելով նոր դատական ակտ: Այն է՝*

- Լևոն Բարսեղյանի հայցը բավարարել մասնակիորեն:*
- 1. Ճանաչել տեղեկատվության ազատության իրավունքի խախտման փաստը:*
 - 2. Պարտավորեցնել Հայաստանի Հանրապետության կառավարությանն առընթեր պետական եկամուտների կոմիտեին Լևոն Բարսեղյանին տրամադրել 2010 թվականի հունվարի 18-ի թիվ 1 հարցումով հայցված հետևյալ տեղեկատվությունը՝ «ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ աշխատակիցներից ովքեր են որպես խրախուսանքի միջոց պարգևատրվել «Տերմինալ Պահեստ» ՍՊԸ-ից ձեռք բերված Breitling մակնիշի շվեյցարական արտադրության ժամանացույցներով՝ հիշատակել պարգևատրվածներին անուն-ազգանուններով և պաշտոններով» ինչպես նաև հիշատակելով նրանց հանձնված ժամացույցները՝ ըստ տեսակների»:*

Վերաքննիչ դատարանը վերը մեջբերված որոշումը կայացրել է հետևյալ իրավական հիմնավորումներով. «*Բողոք բերած անձի հղումը «Անհատական տվյալների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերին, ինչպես նաև՝ դրա հետ կապված փաստարկները, հիմնավոր չեն հետևյալ պատճառաբանությամբ.*

«Անհատական տվյալների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 10-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «Աշակողի տնօրինության տակ գտնվող անհատական տվյալները խորհրդապահական տեղեկատվություն են, բացառությամբ օրենքով սահմանված դեպքերի»: Նույն հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ «Տվյալների սուբյեկտի համաձայնությամբ կամ օրենքով նախատեսված դեպքերում կարող է սահմանվել անհատական տվյալների հանրամատչելի տեղեկատվության բեժիմ (հեռախոսային տեղեկատուներ, հասցեների գրքեր, կենսագրական տեղեկատուներ, մասնավոր հայտարարություններ, եկամուտների հայտարարագրում և այլն)»:

Բողոք բերած անձը վկայակոչելով նշված իրավական նորմերը, չի հիմնավորել նշված օրենքի իմաստով հայցվող տեղեկատվությունը անհատական տվյալ հանդիսանալու հանգամանքը:

Նման պայմաններում Վերաքննիչ դատարանն անհրաժեշտ է համարում վերլուծել նշված օրենքով կարգավորվող իրավահարաբերություններին վերաբերող նորմերը:

«Անհատական տվյալների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 1-ին հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «Սույն օրենքը կարգավորվում է պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների, պետական կամ համայնքային հիմնարկների, իրավաբանական կամ ֆիզիկական անձանց կողմից անհատական տվյալների մշակմանն առնչվող հարաբերությունները»:

Նույն օրենքի 3-րդ հոդվածով սահմանված է, որ «անհատական տվյալ՝ ֆիզիկական անձին վերաբերող փաստերի, դեպքերի, հանգամանքների մասին ցանկացած տվյալ այնպիսի տեսքով, որը թույլ է տալիս կամ կարող է թույլ տալ նույնականացնել անհատի ինքնությունը»:

Նշված իրավական նորմերի վերլուծությունից հետևում է, որ օրենքը կարգավորվում է պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների, պետական կամ համայնքային հիմնարկների, իրավաբանական կամ ֆիզիկական անձանց կողմից անհատական տվյալների մշակմանն առնչվող հարաբերությունները, իսկ անհատական տվյալ է համարվում ֆիզիկական անձին վերաբերող փաստերի, դեպքերի, հանգամանքների մասին ցանկացած տվյալ այնպիսի տեսքով, որը թույլ է տալիս կամ կարող է թույլ տալ նույնականացնել անհատի ինքնությունը:

Այսինքն՝ նշված իրավական նորմերով կարգավորվում են անձի անհատական տվյալների հանրամատչելի տեղեկատվության հետ կապված հարաբերությունները, մինչդեռ տվյալ դեպքում պահանջվում է տրամադրել տեղեկատվություն, որի տրամադրման հետ կապված հարաբերությունները, սահմանված են «Տեղեկատվության ազատության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով:

Վերաքննիչ դատարանը գտնում է, որ տվյալ դեպքում հայցվող տեղեկատվությունը չի հանդիսանում հարկային ծառայողին վերաբերող տվյալ այնպիսի տեսքով, որը թույլ է տալիս կամ կարող է թույլ տալ նույնականացնել անհատի ինքնությունը: Ավելին, այդ տեղեկատվությունը չի կարող համարվել անհատական տվյալ, քանի որ վերաբերում է երկարամյա ծառայության, ծառայողական պարտականությունները և հատուկ առաջադրանքները գերազանց կատարելու, ինչպես նաև աշխատանքի նկատմամբ նվիրվածության համար հարկային ծառայողի նկատմամբ խրախուսանքի տեսակ՝ հուշանվերով պարգևատրում, կիրառելու հետ կապված՝ այսինքն՝ պետական մարմնում գործունեության հետ կապված հարաբերություններին:

Բացի այդ, հարցման պատասխանում նշված օրենքը չի վկայակոչվել, իսկ պահանջվող տեղեկատվությունը, որպես Կոմիտեի համապատասխան աշխատակիցների անհատական (անձնական) կյանքին վերաբերվող տվյալներ, չեն դիտվել»:

Ինչպես տեսնում ենք, վարչական վերաքննիչ դատարանը որպես անհատական տվյալ չի համարել հարցմամբ պահանջվող կոնկրետ անձանց պարզևատրելու վերաբերյալ տեղեկությունները, ուստի առավել ևս այդպիսին չի կարող լինել չկոնկրետացված անձի, զուտ հաստիքով, առանց անվան նշման անձի վերաբերյալ նույնաբովանդակ տեղեկությունը, որը ենթակա էր տրամադրման 5-օրյա ժամկետում, սակայն չի տրամադրվել:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի՝

- 189.7 հոդվածի համաձայն. «Օրենքով նախատեսված տեղեկությունը պետական ... մարմինների ... պաշտոնատար անձանց կողմից ապօրինաբար չտրամադրելը՝ առաջացնում է տուգանքի նշանակում՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի տասնապատիկից մինչև հիսնապատիկի չափով»:

- 223 հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ առաջին ատյանի դատարանները քննում են՝ սույն օրենսգրքի 189⁷ հոդվածներով նախատեսված դեպքերում՝ ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձանց հայցադիմումով,

- 254 հոդվածի վերջին պարբերության համաձայն. «Արձանագրություն չի կազմվում սույն օրենսգրքի ... 189⁷ հոդվածներով ... նախատեսված դեպքերում»:

ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 26 գլխում ներառված՝ 151 հոդվածի համաձայն. «Վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին գործերը հարուցվում են Հայաստանի Հանրապետության վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ օրենսգրքի 223-րդ հոդվածով նախատեսված անձանց հայցադիմումով»:

Պատասխանողներ՝ ՀՀ ֆինանսների նախարարության աշխատակազմի ղեկավար՝ Արմեն Շահնազարյանը, ՀՀ ֆինանսների նախարարության Լիցենզավորման գործակալության պետ՝ Կարեն Թամազյանը և ՀՀ ֆինանսների նախարարության

Վերահսկողության տեսչության պետ՝ Սոնա Ղարիբյանը, լինելով պետական մարմնի պաշտոնատար անձինք, պահանջվող տեղեկատվությունը չեն տրամադրել, ուստի ենթակա են վարչական պատասխանատվության:

Վերոգրյալից ելնելով և ղեկավարվելով ՀՀ վարչական դատավարության օրենսգրքի 72 հոդվածով ու 26 գլխի պահանջներով՝

Խնդրում եմ՝

1. Ճանաչել «Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» ՀԿ-ի տեղեկատվություն ստանալու իրավունքի խախտման փաստը և ՀՀ ֆինանսների նախարարությանը պարտավորեցնել տրամադրելու պահանջվող տեղեկատվությունն այն մասին, թե 2011թ-ին Լիցենզավորման գործակալության և Ֆինանսական վերահսկողության տեսչության աշխատակիցները ըստ հաստիքների ինչքա՞ն գումարով են պարզևատրվել (հարցումների 2-րդ հարցեր):

2. Պահանջվող տեղեկությունների տրամադրումը ՀՀ ֆինանսների նախարարության աշխատակազմի ղեկավար Արմեն Շահնազարյանի կողմից երկու անգամ մերժելու, ինչպես նաև ՀՀ ֆինանսների նախարարության Լիցենզավորման գործակալության պետ՝ Կարեն Թամազյանի և ՀՀ ֆինանսների նախարարության Վերահսկողության տեսչության պետ՝ Սոնա Ղարիբյանի կողմից տեղեկատվություն տրամադրելու հարցումներին չպատասխանելու և այդ ձևով պահանջվող տեղեկատվությունը չտրամադրելու համար, նրանցից յուրաքանչյուրին տուգանել 30.000 (երեսուն հազար) դրամի չափով:

3. Պատասխանողներից բռնագանձել նաև դատական ծախսերի գումարը:

ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ

Եթե դատարանը կգտնի, որ պետք է վճարվեր 8000 դրամից ավել պետական տուրք, ապա հաշվի առնելով այն, որ հայցվորը ոչ առևտրային՝ հասարակական կազմակերպություն է և այս պահին նյութական սահմանափակ հնարավորություններ ունի, սակայն ցանկանում է օգտվել իր խախտված սահմանադրական իրավունքի դատական պաշտպանության իրավունքից, ուստի «Պետական տուրքի մասին» ՀՀ օրենքի 21 և 22 հոդվածների համաձայն՝

Միջնորդում եմ

Պետական տուրքի չվճարված մասի վճարումը հետաձգել և հարցը լուծել վեճն ըստ էության լուծող դատական ակտով:

Կից ներկայացվում եմ՝

1. Պետական տուրքի վճարման անդորրագիր.
2. Հարցումները,
3. Պատասխանները,
4. Քաղ. Ծառ. Խորհրդի գրությունը,
5. Հայցադիմումը պատասխանողների կողմից ստանալու մասին ապացույցներ,
6. Լիազորագիր,
7. Արտոնագրի պատճեն:

«Ինֆորմացիայի ազատության կենտրոն» ՀԿ ներկայացուցիչ՝

Կարեն Մեժլումյան